

Лъкува най-тежкитѣ рани

Сега вѣрвамъ въ чудесата Божи
Сега виждамъ – Богъ не е забравилъ
Молиевитѣ що тайно нашеяватъ
Лай кавалъ, него да вълнува
Че той бѣше що първи подсказа
Где е майто настие външебно
И чрезъ него – азъ тебе немирихъ

Стъ гдѣ имѣвъ тоя кавалъ пивни?
Магьосничата стъ наше село
Ми го даде, да лъкувамъ съ него
Кладитъ ни що сѫ запоени
Стъ никакъ врачка чародейка

Да се чукаемъ за нашата служба
Да прослушимъ чошигъ по дъно
Позволи ми, честни гости, вълнува
На устата, чомъ къщи иустачки

Какво име!.... Ты се разтрепери
Тръситъ ме ... Онем се завръща
Какъ, засъръти ли?

Засъръти се завръща
Успокой се! На силата съ сила
Ще отвърна! Сега въ менъ възрастна
Небивала сила свръхчовѣшка
Ще го смаша като мръсенъ червей
Не! не искашъ! На гости си сѫши
Не желая да бѫде оставенъ
В Симор изправия съ този проклетникъ
Послушай ме... Азъ ище нанимихъ
Азъ искашъ да сѫдеш тукъ когато